Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35053
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

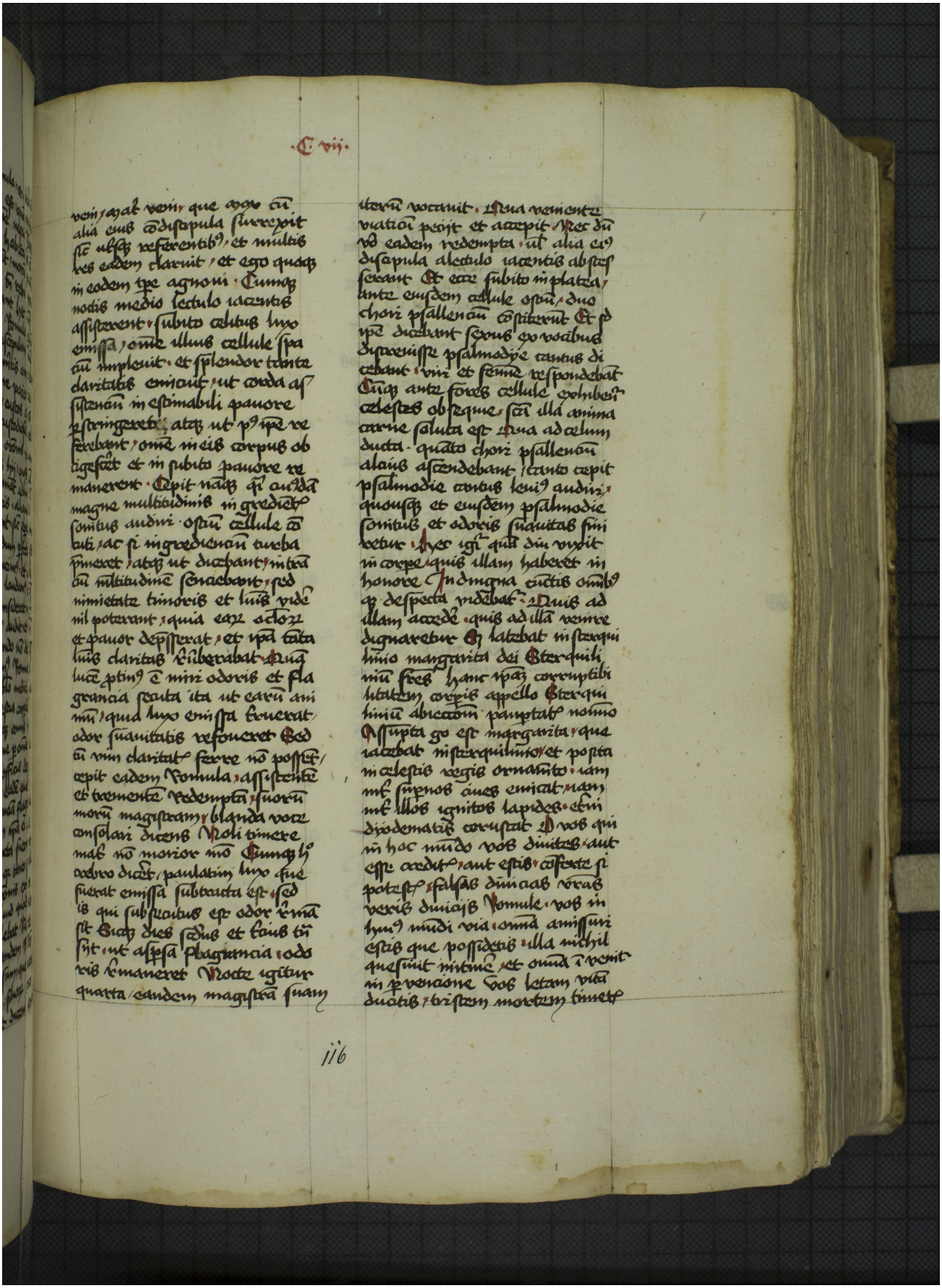

·C viij·

veni, ayat veni, que ego cu
alia eius discipula surrexit
sic ubique referentibus, et multis
res eadem claruit, et ego quoque
in eodem tpe agnoui. Cumque
noctis medio lectulo iacentis
assisterent, subito celitus lux
emissa, omne illius cellule spa
cu implenit. et splendor tante
claritatis emicuit, ut corda as
sistentiu in estimabili pauore
restringeret; atque ut ps ipse re
ferebant, omne in eis corpus ob
tigescebat et in subito pauore re
manerent. Cepit namque si cuncta
magne multitudinis ingredientis
sonitus audiri. ostiu cellule co
cuti, ac si ingredientiu turba
pmeret, atque ut dicebant, intra
cu multitudine conabant, sed
nimietate timoris et luis vide
ri poterant, quia eos actor
et pauor depserat, et ipa tanta
luis claritas liberabat. Qua
luce ptinus e mirae odoris et fla
grancia sancta ita ut earu ani
mu, quod lux emissa tenuerat
odor suauitatis reponeret. Sed
tu vim claritatis ferre no posset,
cepit eadem formula, assistente
et tremente redempta, suorum
morum magistram, blanda voce
consolari dicens. Noli timere
mater no morior no. Cumque ho
dierno dicit, paulatim lux, que
fuerat emissa subtracta est, sed
is qui suauitatis est odor remanse
rit. Quique dies sanctus et laus tua
sit, ut aspersa plagrancia odo
ris remaneret. Nocte igitur
quarta, eandem magistra suam
uterus vocauit. Qua venente
vocatione pcepit et accepit. Nec du
vo eadem redempta, ut alia cu
discipula alcetulo iacentis abstes
serant. Et ecce subito in platea
ante eiusdem cellule ostia, duo
chori psallentiu constiterunt. Et p
ipse dicebant scorus eo vocabus
discessisse psalmodie cantus di
cebant. viri et femine respondebant.
Cuique ante foreis cellule exhibeb
celestes obsequia, sci illa anima
carne soluta est. Qua ad celum
ducta. quatio chori psallentiu
alaus ascendebant, tanto cepit
psalmodie cantus leuis audiri,
quousque et eiusdem psalmodie
sonitus et odoris suauitas fini
retur. Ecce igit quid diu vixit
in corpe, quis illam haberet in
honore. Indemgna cuctis omni
ex despecta videbat. Quis ad
illam accede, quis ad illa venire
dignaretur. Et latebat in sterqui
linio margarita dei. Sterquili
niu sees hanc ipsa corruptibi
litatem corpis appello. Sterqui
linio abiectoin pauptatis nomio
Assumpta go est margarita, que
latebat in sterquilinio, et posita
in celestis regis ornamento. tam
mt supnos aues emicat, tam
mt illos ignitos lapides, cum
diadematis coruscat. Vos qui
in hac mundo vos diuites, aut
esse credit, aut estis, considerate si
potest, falsas diuicias veras
veris diuicias. Nemule, vos in
hmi mundi via, omnia amissuri
estis que possidetis, illa nichil
que sunt nistme, et omnia venit
in p veracione vos letam vita
ducatis, tristem mortem timete